

- 4) Czy przy ustalaniu, czy podstawowym celem transakcji skarżących było uzyskanie korzyści podatkowej, sąd krajowy powinien brać pod uwagę transakcje poprzedzające sprzedaż samodzielnie (przy czym, jak ustalono, zostały one dokonane wyłącznie ze względów podatkowych), czy też cel transakcji skarżących należy wziąć pod uwagę jako całość?
- 5) Czy art. 4 ust. 9 Value Added Tax Act [ustawy o podatku VAT] należy traktować jako przepis prawa krajowego wdrażający szóstą dyrektywę ⁽¹⁾, mimo iż jest on niezgodny z treścią art. 4 ust. 3 szóstej dyrektywy, którego prawidłowe zastosowanie powoduje, że w odniesieniu do dostawy przed pierwszym zasiedleniem nieruchomości skarżących należałoby traktować jako podmioty podlegające opodatkowaniu, mimo iż wcześniej nastąpiła czynność rozporządzająca podlegająca opodatkowaniu?
- 6) Jeśli art. 4 ust. 9 jest niezgodny z szóstą dyrektywą, czy powoływanie się przez skarżących na ten przepis stanowi nadużycie prawa, które jest sprzeczne z zasadami przyjętymi w wyroku Trybunału w sprawie Halifax?
- 7) Tytułem ewentualnym, jeśli art. 4 ust. 9 nie jest niezgodny z szóstą dyrektywą, czy skarżący uzyskali korzyść podatkową, która jest sprzeczna z celem dyrektywy lub art. 4?
- 8) Czy nawet gdyby art. 4 ust. 9 nie należało traktować jako wdrożenia szóstej dyrektywy, zasada nadużycia prawa sformułowana w wyroku Trybunału w sprawie Halifax ma jednak zastosowanie do transakcji będących przedmiotem niniejszej sprawy poprzez odwołanie się do kryteriów określonych przez Trybunał w wyroku Halifax?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 29 lutego 2016 r. w sprawie T-265/12, Schenker Ltd/Komisja Europejska, wniesione w dniu 12 maja 2016 r. przez Schenker Ltd

(Sprawa C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Schenker Ltd (przedstawiciele: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, adwokat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 29 lutego 2016 r. w sprawie T-265/12, Schenker Ltd/Komisja Europejska;
- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1 lit. a) decyzji Komisji z dnia 28 marca 2012 r. w sprawie COMP/39462 – Usługi spedycyjne (zwanej dalej „decyzją”) albo ewentualnie przekazanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania;
- uchylenie lub ewentualnie obniżenie grzywien nałożonych w art. 2 ust. 1 lit. a) decyzji albo ewentualnie przekazanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi następujące zarzuty odwołania:

1. Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że Komisja mogła oprzeć się na wniosku Deutsche Post o zwolnienie z grzywny, że zasada zakazu podwójnej reprezentacji nie została naruszona i że Komisja nie miała obowiązku prowadzenia dochodzenia w sprawie ewentualnego naruszenia tej zasady.
2. Sąd naruszył prawo, gdy dokonując wykładni art. 1 rozporządzenia nr 141/62⁽¹⁾, uznał, że nie ma on zastosowania do zachowań związanych z „nowym systemem wywozu Zjednoczonego Królestwa”.
3. Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że chociaż zachowania związane z „nowym systemem wywozu Zjednoczonego Królestwa” były ograniczone do opłat dodatkowych za usługi w zakresie składania związane z przesyłkami ze Zjednoczonego Królestwa do krajów spoza EOG, mogły one wywrzeć znaczący wpływ na handel między państwami członkowskimi.
4. Sąd naruszył prawo, uznając, że Komisja nie naruszyła art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasady dobrej administracji oraz obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 TFUE, gdy postanowiła nie uznawać The Brink's Company za solidarnie odpowiedzialną za wnoszącą odwołanie [w charakterze następcy BAX Global Ltd. (UK)] za zachowania związane z „nowym systemem wywozu Zjednoczonego Królestwa”.
5. Zniekształcając treść decyzji, przekraczając uprawnienia przyznane mu na podstawie art. 264 TFUE i nie dokonując wyważenia przy stosowaniu zasady proporcjonalności, Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że Komisja, obliczając grzywny, nie naruszyła art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽²⁾, zasady proporcjonalności oraz zasady, że kara powinna być odpowiednia do naruszenia.
6. Sąd naruszył prawo, gdy potwierdził stawki obniżenia zastosowane przez Komisję na podstawie komunikatu w sprawie współpracy z 2006 r.⁽³⁾, a ponadto zniekształcił treść decyzji.

⁽¹⁾ EWG: Rozporządzenie Rady nr 141 wyłączające transport ze stosowania rozporządzenia Rady nr 17 (Dz.U. 1962, L 1, s. 2751).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003, L 1, s. 1).

⁽³⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwalniania z grzywien i zmniejszania grzywien w sprawach kartelowych (Dz.U. 2006, C 298, s. 17).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 29 lutego 2016 r. w sprawie T-267/12, Deutsche Bahn AG i in./Komisja Europejska, wniesione w dniu 12 maja 2016 r. przez spółki Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd i Schenker International (H.K.) Ltd

(Sprawa C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd i Schenker International (H.K.) Ltd (przedstawiciele: F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska